

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

ČESKÝ JAZYK

3. ročník

inovace a zkvalitnění výuky směřující k rozvoji čtenářské
a informační gramotnosti

POHÁDKA O ZMRZLINOVÉ CHALOUPCE

porozumění textu, vyhledávání a vysvětlení vybraných slovních
spojení, doplnění přirovnání

vl. znak: UM-ČJ

Autor: Radka Krejčová 2012 ZŠ Rokytnice v O.h.

Pohádka o zmrzlinové chaloupce, Jan Vodňanský

Jednou, bylo to takhle o prázdninách, seděla ježibabka s ježidědkem na zápraží perníkové chaloupky. Bylo jim horko a nudili se. Děti totiž už dávno znaly tu jejich povedenou chaloupku ze všech možných knížek, a tak se jí zdaleka vyhýbaly.

Najednou ježibabka ukázala zuby a skoro to vypadalo, jako když se směje.

„Čemu se chechtáš, bábo?“ zajímal se dědek.

„Ale dědku, už to mám, už jsem na to přišla, co my uděláme!“ šveholila babka a vesele se plácla do čela. „Postavíme si na léto letní sídlo!“

„Co povídáš? Že tě píchlo sídlo?“ ptal se ježidědek, který byl už pořádně nahluchlý. Dokonce i některá polena připravená u pece na zátop slyšela víc než on.

„Žádné sídlo, povídám! Sídlo!“ křičela mu ježibába přímo do ucha. „To je teďka taková móda, víš, každej si buduje nějakou tu rekreační chalupu.“

„Ale my máme chalupu,“ zahučel dědek.

„No jo, ale perníkovou. A sem nám už žádné dítě nepřijde!“

„A divíš se?“ poznamenal dědek.

„Tomu se teda opravdu nedivím,“ povzdechla si bába. „Jeníček s Mařenkou všude vykládali, co jsme jim chtěli udělat, a teď jsou toho plné pohádky. Dej na mě, dědku! Postavíme si novou chaloupku, a když už, tak zmrzlinovou! Uvidíš, jak se do ní děti pohnou!“

A tak si ježibabka s ježidědkem postavili daleko od perníkové, v úplně jiném lese letní zmrzlinovou chaloupku. A skutečně, děti se hrnuly.

„Dneska se možná ztratím,“ uklidňoval Tomáš předem maminku, když se ráno chystal do lesa na houby.

„Opovaž se, já mám jenom jedny nervy,“ varovala ho maminka. „Ale mami, jednou za prázdniny se člověk trošičku ztratit může. Jako třeba Petr. Ten včera zabloudil v lese a najedl se tam hrozně dobré zmrzliny.“

„A nevymýšlíš si náhodou?“ divila se maminka.

„Ne, nevymýšlím. Je tam prý taková chaloupka.“

A taky byla. Její stěny voněly vanilkovou zmrzlinou. Dveře, okenní rámy a okenice se zelenaly pistáciovou. Před vchodem lákala k poseze-

ní veranda s lavičkou, pro změnu z banánové zmrzliny lehce posypané kokosovou drtí. Ozdobné sloupky byly ze samých nanuků obalených v čokoládě. V pistáciových oknech stály květináče z oplátkových kornoutů a z nich vyhlížely kopečky jahodové, citronové a malinové zmrzliny s čepičkou čerstvé šlehačky.

Ježidědek s ježibabkou se vlídně usmívali a spokojeně přihlíželi, jak dětem chutná. Chtěli nejprve získat jejich důvěru, a tak si děti klidně pochutnávaly na zmrzlině. A když už nemohly, vydaly se na cestu domů a nikdo je nezdržoval. Teprve třetí den si ježibabka vybrala jednu holčičku, která právě olizovala jeden z jahodových kornoutů. Usmála se na ni medovým úsměvem a zeptala se jí:

„Hele, nejmenuješ se ty náhodou Mařenka?“

„Ne, to ne, jmenuju se Barbora,“ odpověděla holčička a pochutnávala si dál na kornoutu.

„Hele, dědku, je tady jedna taková pěkná buclatá, ale není to Mařenka. Bereme i Barbory?“

„Co? Jaký brambory?“ ptal se ježiděda.

„Takže ji berem,“ rozhodla se ježibabka a zahučela dědkovi do ucha: „Tady si vezmi Barboru, zamkni ji do nanukového chlívku a já se zatím poohlédnu po nějakém Jeníčkovi.“

Dědek zamkl Barboru do nanukového chlívku a kupodivu mu to nedalo žádnou práci. Šla tam sama, a ráda. Jahodové zmrzky už byla přejedená, ale dostala právě chuť na nanuky v čokoládě. Viděla je na střeše, ale tam se jí pro ně šplhat nechtělo. Tady ve chlívku je měla pěkně po ruce. A tak si vesele uždibovala.

Z nanukového chlívku se dědek vrátil do chaloupky a pořádně roztopil zmrzlinovou pec. Jenomže to asi neměl dělat, však vy už sami tušíte proč. Ale nepředbíhejme. Děda totiž právě zaslechl volání ježibaby.

„Dědku, dědku, pojď se podívat, co bys říkal tomuhle Jeníčkovi...“ A tak vyběhl z chaloupky, aby se podíval. Kluk, pěkně kulaťoučký skoro jako Barbora, se blížil po lesní cestě a už se předem olizoval. Nebyl to Jeníček, ale Tomáš. Najednou strnul. Ježibabka a ježidědek se otočili k chaloupce. Už tam nebyla. Samým leknutím si nepovšimli ani velkánské loužičky mnoha barev, která se rychle vpíjela do zeleného mechu. Uprostřed té loužičky stála Barbora a pilně olizovala posledního nanuka.

Ježidědek a ježibabka na sebe pohlédli očima vypoulenýma hrůzou. „To není holka, to je Bumbříček,“ vykřikla ježibabka, „utíkejme, dědku, když tak rychle vymlaskla celou chalupu, tak klidně zbaští i nás dva!“

A tak oba vzali nohy na ramena a utíkali zpátky ke své staré opuštěné perníkové chaloupce.

Tomáš se za nimi překvapeně díval, dokud nezmizeli v záhybu lesní cesty. Pak udělal několik kroků směrem k Barboře. „Ahoj,“ oslovil ji, „hele, tady prý je nějaká zmrzlinová chaloupka...“

„Byla,“ odpověděla Barbora a on si vzpomněl, že něco takového snad dokonce před chvílí na vlastní oči viděl.

„To víš, Tomáši, nemůžeš hned tak všemu věřit, a hlavně ne pohádkám,“ řekl tatínek, když kluk večer doma vyprávěl, jak se mu chaloupka rozplynula před očima.

PRACOVNÍ LIST:

I. část

1. Vysvětli a použij v jiné větě:

✓ šveholila

✓ móda

✓ rekreační

✓ buclatá

2. Jakou pohádku ti tento příběh připomíná?

Název:

3. Napiš, jakých rozdílů mezi pohádkami sis všiml.

→ alespoň 3 rozdíly

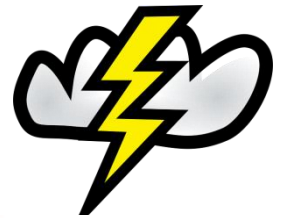
II. část

1. Vysvětli slovní spojení o dědkovi:

„*Hluchý jako poleno*“

2. Doplň další přirovnání (obrázky ti napoví):

❖ Rychlý jako _____

❖ Bystrý jako _____

❖ Líný jako _____

❖ Tichý jako _____

❖ Pomalý jako _____

3. Jak si představuješ chaloupky z pohádek?

➤ **Perníková**

➤ **Zmrzlinová**

Metodický list:

I. část

1. Vysvětli a použij v jiné větě:

- ✓ šveholila – *rychle mluvila*
Babka šveholila od rána do večera.
- ✓ móda – *to, co je v dnešní době žádané*
Domy s bazény, to je dnes taková móda.
- ✓ rekreační – *odpočinková*
Na dovolenou jsme jeli na krásnou rekreační chatu.
- ✓ buclatá – *mírně obtloustlá*
Jeníček jedl hodně sladkostí a byl pěkně buclatý.

2. Jakou pohádku ti tento příběh připomíná?

Název: *O perníkové chaloupce*

3. Napiš, jakých rozdílů mezi pohádkami sis všiml.

→ alespoň 3 rozdíly

1. *Chaloupka není z perníku.*
2. *Chybí zde Mařenka a Jeníček.*
3. *Cestička domů není označována ani drobkami ani kamínky.*

II. část

1. Vysvětli slovní spojení o dědkovi:

„Hluchý jako poleno“

= *skoro nic neslyší*

2. Doplň další přirovnání (obrázky ti napoví):

Rychlý jako *blesk*

Bystrý jako *liška*

Líný jako *veš*

Tichý jako *myška*

Pomalý jako *šnek*

použité webové stránky:

http://pixabay.com/static/uploads/photo/2012/04/11/17/49/cloud-29135_640.png

<http://us.123rf.com/400wm/400/400/prawny/prawny1001/prawny100100001/6274665-a-a-astna-kreslena-kreslena-etnicka-chlapce-a-kra-ba-na-vlasy-hlavy-vea.jpg>

<http://www.mojecestina.cz/files/23-1221142034-kopie-39-bystry.jpg>

http://images.hellokids.com/uploads/tiny_galerie/20091147/how-to-draw-mouse-step12-source_bcp.jpg

<http://data.idnes.cz/alikcz/domecek/slabikar/o/hlemyzd.gif>

http://nd03.jxs.cz/480/422/e74a13fba6_55729939_o2.png